

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Nova Ætas Sancti.

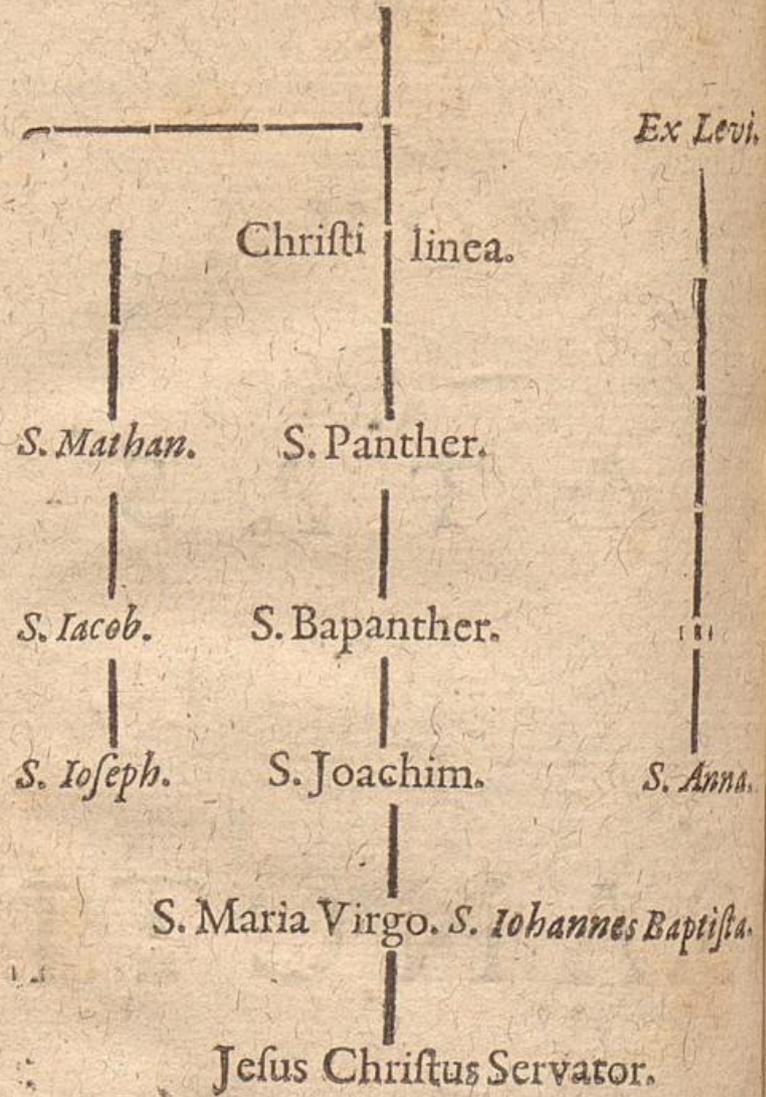
urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

NOVA

ÆTAS

SANCTI.

ELEAZARI FILII.

S. PANTHER

ELEAZARI FILIUS,
S. MATHAN PANTHERIS FRATER,
PARTITIO.

Auditis? sonant divinæ tandem cognationis optata nomina,
Vicini Servatoris tessera;

Qui promissus semper, & negatus, Orbis vota irritat, dum
iurat.

Hic Eleazari truncus duos in tramiçes finditur,
Quorum alter ad Virginem Mairum, alter ad Virginem
Matrem,

Uterq; ad miraculum desinet.

Itaque in scætilis Patriarcharum linea, ut Salus intret, agit
rimam.

Nobilitas geminatur, ut germinet; germinat, ut germinetur.
Fœcunditatis terminus Virginitas est, Virginitatis fœcun-
Debatur hic concentui consensus, (ditas.

Ut unico Stemmatis amplexu, Homini Deus neciteretur;
Et redeunte beneficio, Homo fieret qui Hominem fecit.

Felices Mathan & Panther tanto nepote:

Cujus propinquâ jam in luce afflati,

Divinarum virtutum fulgorem trahunt ex intervallo.

Nulla tamen eorum virtus clarior,

Quam quod suas obscurarunt virtutes.

Nam sacre hystoriæ nihil commisit Mathan, nisi nomen;
Panther ne nomen quidem.

Quod, nisi memori Africani calamo effossum, lateret.

Rarum votum inter ambiciosos Humilitas,

Illo enim sæculo si unquam, claritas crudelitate quæ sita;
Aristobulus, Hircani degener Filius,

Innocentem Principatum ad Regni invidiam restituit:

Primusq; tyrannico diademate frontem perficans,

(Nescius quantum malorum sub eâ bractea occuleretur;)

Securus ut regnaret, noluit esse quibus regnaret.

Paujorios carcere, Eratrem ferro, matrem fame, confecit.

Nec dilato supplicio,

De pectoris vena sanguinem vomuit,

K

Cru-

Cruelitatis conscientiam pro vomica devoravet,
Huic Jamnæus, Solome Matris astu, sufficitur;
Fratricidæ fratricida.

Hem quò devenerit Machabæorum gloria?
Hostilis olim sanguinis prodiga, nunc cognati.
Nimirum nullum patrimonium citius decoquitur, quam
virtus.

Raro ad tertium pervenit hæredem.
Magnæ mentes, amentes gignunt.
Immodesto igitur Sæculo, modesti Fratres
Mathan & Panther,
Tyrannicum factum è Bethleheme in Galileam fugete,
Optimum quippe in Tyrannos bellum est fuga.
Et in Nazarena Urbe, hoc est inter Flores,
Nazaræo nidificarunt.

S. BAPAN THER
PANTHERIS FILIUS.
S. JACOB MATHANI FILIUS.
NAUFRAGIUM.

Vos quoque geminum Sidus Jacob & Bapanther,
Miserrimi & Naufragii spectatores ex tuto,
Procellarum finem serenæ lucis augurio præmonstratis,
Tenebat Judaici Regni clavum Jamnæus,
Nauticam doctior ex naufragiis.
Nam malè regnando regnare discitur.
Ibat ridente malacia, lethumq; Regni navigium,
Et æquatos velorum sinus ferente Spiritu,
Gaza, Dium, Essam, Gaulanum, Seleuciam,
Novo triumpho alligatas onerarias remulcabat,
Sed insolito serena tempestas suberat.
Acerbo statim letho naviculator demergitur.
Accessit Gubernaculo Hitcanus alter, Jamnæi Filius;
Idem Magister & proreta; Rex & Pontifex.
Hunc subvertere Aristobulus Frater adnititur.
Æquali navis periculo,
Sive geminus præsideat Rector, sive nullus.
Erat alnus in pelago, in alno nautæ,
Duobus imperantibus obtemperat nemo,

Inter hæc intimanavigio mala,
 Externorum bellorum insania hyems supervenit
 Hesperius Zephyrus, cum Armenio Euro,
 Cum Trigane Lucullus,
 Alieno exitio rixantur.

Non capit sese Italicum Mare.
 Tyrhenum in Eoum refunditur, & undas miscent.
 Vorticola Charybdis, Antipater,
 Per discordiarum rimas armorum æstum immittit,
 Navarchum mensura Aristobulum qui clavo hæret,

Hic, cui necessestas pro arte,
 Demissos velorum sinus adverso obliquans vento,
 Quæ rapido turbine,

Judaici Regni clavum suis de cardinibus vellit:
 Puppim calcat & proram, Arcem ac Templum:
 Anchorales aviræ fidei rudentes præcidit.

Et sera vota dissipantibus ventis,
 Legum tabulas, navigii compages, dissolvit.
 Fluctuarum denique, nauscantemque Aristobulum,

In cæcos Romæ vortices absorbet,

Hic bis emerfus, bis submersus
 Sed Pompejanorum vi fluctuum circumfusus,
 Nautæa bibit venenum.

Hic exitus Judææ Regnum, & Machabæos Rectores tulit,

Miseriam Romanorum Piratarum prædam;

Qui sacras opes, aureasque trabes,
 Sparsa tempestatis analecta, reliquiasque collegere.

Eximio documento,

Fraternis discordiis Regna naufragare.

Vos vero amica lumina, salutareque Dioscuri,

Bapanther & Jacob,

Virgineam è Cælo navim, cui nomen à mari.

Divinis mercibus onustam;

Cælestemque Governatorem Josephum,

Dexteriore alite velificaturum, ostenditis:

S. JOACHIMUS

BAPANTHERIS FILIUS.

S. ANNA JOACHIMI UXOR.
EPITHALAMIVM.

Descende Cælo ubi nil agis sanctissime Hymen,
Duas extra Cælum Cælestes Animas copulaturus,
Joachimum & Annam,

Illum Regiâ, hanc Sacerdotali stirpe.
Ut dotali utroque apice, Nepotem instituant,
Inter Reges Pontificem, inter Pontifices Regem.
Agè: jugalibus nodis quos Æternitas nexuit,
Cor geminum stringe, vel unicum divide?

Ut alter Sponsus ex altero spiret.
Sed heu spinosa primordia! initio planges, dum panges!

Ultrâ viginti annos sterilis ille thalamus,
Nihil nisi lachrymas gignet,
Sed verte statim lætioribus hanc nœniam.

Nam sterilis Patens,

Majorem prolem utero capiet, quam mente.
Stupente rerum Naturâ

Tam factam, quam factum extra tuas leges.
Addenavam inter fœminas laudem,
Citrà Sobolis crimen Matrem fieri.

Nam cæteræ, Carnifices antequam Matres,
Partum conficiunt dum concipiunt.

Unoque momento,

E Cælo demissam Animam Orso exponentes,
Vitam & largiuntur & lethum,

Sola Maria Parentis honos, non onus,

Maternum uterum condecorabit intrandõ,

Nec deerunt puerperio præsagia.

Renascente enim Templo nasceretur Virgo.

Alteram Dei Domum parabit Anna, alteram

Herodes reparabit.

In alterâ Numini fient victimæ,

In altera victima fiet Numen.
 Crescet cum Prole Parentum felicitas.
 Nam mutuo repignerati amoris officio,
 Filia ex Parentibus, per Fliam Parentes vivent,
 Ita Joachimi Penates alterum Cœlum meritò voces:
 Ubi Sacra Familix Trias,
 Corporibus tripartita, Animis una.
 Genitor, Genitrix, Gesita.
 Beabitur, & beabit.
 Omnia denique in unum vota colligent
 Longævi Conjuges;
 Cum sese Numinis Avos mirabuntur.
 Tanta gaudia,
 Nec illi ferre, nec tu dari potes. Tace.

S. JOSEPH.

JACOBI FILIUS : VIRGINIS SPONSUS.

TITULI.

Senis hujus magnitudinem, tergemino merite Titulo,
Vir MARIÆ fuit.
 Solus minorum toto Orbe selectus,
 Viragini Vir, Virgini Virgo.
 Fortunatum Conjugium,
 Cui dexter Ales Angelus.
 Divinitas Pronuba, Flammeum Flamen, Dos Verbura,
 Unica hæc Hymenæi teda fumo caruit,
 Virgineo candore non denigrato.
 Jugalia hæc vincula nihil strinxere præter Animos,
 Nec ultra amorem ivere amantium vota.
 Nec novum Josepho, Dôminæ nolle misceri.
 Dubito nuptialem cælibatam, an cælibes nuptias vocem,
 Nam Sponsæ contubernio, Sponsi virginitas geminatur :
 Novoque miraculo, forma pudicitix suffragatur.
 Deniq; sic Palmæ nubunt.
 Hinc alter ille, majorque Titulus :
Pater J E S U fuit.

K 3

Quippe

Quippe natura Patruus, conjugio Vitricus, officio Pater;
Privignum Numen educavit, erudit, aluit;
Et vitam si non dedit servavit;

Deumque oculis genuit custodiendo; toties Pater,
O quanta dignitas! Filium participare cum Deo;
Et ulnis Alumnum regere Orbe majorem,
Qui vel parendo Parentem facit,
O gratas educationis vices!

Ille servat, hic servit: & Altorem suum alumnus alit,
Orantali Numen, hic cogit:
Nam Patris vota, imperia sunt.
Adjice postremum Titulum.

Filius DAVIDIS fuit, & FABER.
Quis credat?

Regia Davidis linea in Materiario finitur:
Novæ nimirum nobilitatis Fabro.
Nam retrograda generis claritas

A Deo in Eabrum, à Fabro in Reges Avos, refunditur.
O nexa providentia opera!

Regale, Genealogiæ princeps Adam, postremus Joseph,
Ille agricola, hic Faber.

Nam lignum, peccati materiam, ille sævit, hic secuit.
Haud alienum à Christi Parte ministerium,
Quid enim Deus, nisi Faber?

Tornare Orbem, inspicere montes, dolare campos,
Excidere Homines, Fabrilia sunt.

Verè ut dicas, Fabrum Deum, & Fabri Flum.
Respondent vero morienti Christo hi natales.

Ut inter eandem artem viveret & occumberet.
Malleus, forfex, terebræ, clavi, ligna;

Vitæ ministeria, mortis instrumenta, fuere.

Eademq; demestica arte cunæ dolantur, & cruces,
Sux igitur neci nascendo proludit,
Dum ex Fabro nascitur.

Nec minor Davide Iosephus

Avitum Regnum gerit in officinâ.

Stant illi sua imperii signa,

Fabriles secures, & lignei fascès, quos Puer alligat.
Summa illi authoritas.

Mort-

Mortalibus imperat Puer, Puero Mater, Matri Sponsus.

Nec impetij nomen abest:

Quid enim Joseph, nisi Augustus:

Itaq; uno tempore suum Roma Augustum jactat,
Nazareth suum.

At quanto dignior hic Magistratus,

Rerum Dominum Domi possidere?

Solus igitur Mortalium, Josephus.

Cœlum non impetravit, sed exegit.

Nam quæ aliis divina donaria sunt,
Josepho Itagogicum fuit, & nutricia.

SANCTA

MARIA VIRGO

JOACHIMI FILIA, CHRISTI MATER.

SCULPTURA.

Lauretana hæc Statua, Luca scalpellum sensit.

Vtinam Vita quoq; simulacrum calamo edidisset.

Sed historiographi officium argumenti divinitas vertit.

Nam cœlesti calamo in ferreum cœlum degenerante,

De scriptore sculptor pro vera effigie ligneam dedit?

Totamq; examinavit historiam.

Faleis, Viator, Figmentum hoc, Evangelium supplevit.

Facundus codex & caudex.

Atqui diu secum cogitabundus Artifex,

Animi Ideam ligno impressit,

Audi mysteria, & mirare,

Primum, Cedri Regiæ Arboris, trunco excisa effigies.

Nobilitatem refert:

Quæ unde viginti luxuriosa Regibus, Virginem tulit,

Tanti Generis non tam stirpem, quam stipitem.

Præterea exarescente Materia sculpitur,

Nam sterili Matri ingenita est Virgo.

Quid enim Mortua ex Venere gigneretur, nisi Virgineum,

Nullum in hoc Typo peccatum culpes;

Nullum in Prototypo.

K 4

Ne

Ne illud quidem Mundo cognatum,
 Nam sola Maria Adami lutum non oluit.
 Jam si Templo Imago, Imagini Templum dicatur;
 Templis etiam colenda Maria, Templum coluit,
 Cum trimula castis Aris admota,
 Ipsa Deo, Ipsi Deus, virgineum florem servavit;
 Munusq; impetravit, offerendo.
 At quod Fabrilis materiae nubilis adhæret forma;
 Speciosum cum Fabio Conjugium refert:
 Immo in Conjugio cælibatum.
 Nam si Statua nuberet, sic nuberet.
 Cernis eodem trunco,
 Exsculptam cum Filio Matrem, cum Matre Filium,
 Gemino, & uno corpore;
 Ut dubites utrum ex alio nascatur?
 Habes prodigium illud maximum,
 Cum Deo genita Deum genuit:
 Novoq; reciprocae cognationis vinculo,
 Dei Filia, Filij Sponsa, Sponsi Domina, Domini Ancilla;
 cœlestia humanis, humana cœlestibus, compaginavit.
 Sed heu brevis voluptas! Vide ut Christifera Imago,
 Infantem gremio stringit, atque scalpenti porrigit.
 Sic Filium, Simonis gladio scalpendum, obrulit Mater.
 Miraris Ægyptium Statuæ cultum, colorem, solum
 crinem?
 Non alia specie profuga hæc Afræa,
 Herodianam Vulpeculam latuit inter Ægyptios;
 Gemino Sole felices.
 Sacerum Arbitrator, ne Tyrannum perderet, Filium proscripit.
 Insigni documento, excutiendos malos Principes,
 Non cædendo, non cedendo, sed recedendo:
 Hoc ipso miseris, quod Justitiæ desertores Justitia deserit.
 Mirum potius, cur dexterâ Puerum sustinente,
 Vix dexteræ fidens læva medium amplectitur,
 Nam pia Genetrix, in Templo recuperatâ Prole;
 Rapaces adhuc Synagogæ manus formidat:
 Et inter voluptatem & timorem,
 Amplexus geminat, ut affectus.
 Quæris divino ut Amore flagra verit?
 Habes colorem ex colore.

Fuliginosum hoc lignum, Amoris torrem ostendit,
 Silentium quæris? Statuam taciturnam interroga,
 Verecundiam? nil suis oculis amplius indulfit,
 Quam Statua suis.

Clementiam; suspice prolatam Christi dexteram,
 Veluti miseris bene precantem.

Hanc rogavit Parens, & quicquid rogavit, irrogavit
 Sanè primum & postremum Christi Miraculum,

A Parthenia Matre impetratum constat.

Ut pervicacia sit dubitare de cæteris.

Refert jam Opificem scitari,

Cur discriminatis ut in funere cinibus,

Dolentem dolavit, sed erectam.

Certè sic stetit juxta Crucem, Cruce altior & solidior.

Callidè igitur fœmineam Statuam sculpsit Lucas.

Nam Filii mortem ut Fœmina sensit, ut Statua tulit.

Quin etiam Cedro ectypam Virginem elaboravit:

Simili cum Cruceligno.

Nam Crucis instar, cruci opposita;

Et altera alteri paribulum fuit:

Quid? ultima ejus fata nil argutius exprimat,

Quam incorrupta è Cedro Statua,

Exanimati sed incorrupti corporis typus.

Æterna hæc sanctio, ut omnia pereant vel immerentia:

Damnata, quia nata.

Post omnium mortes, Mors ipsa morietur,

Adcò Parcæ, ne sibi quidem sunt Parcæ.

Sola Despara periit, non putruit; & in scrobe reffloruit,

Restabat erudito operi labor extremus,

Triumphalis ad Cælum Heroinæ cursus.

Hunc deniq; Imago refert,

Erecta, paludata, auro corusca,

Tali siquidem pompa

Ad illum veniens, qui ad ipsam venerat,

Cælum addidit Cælo.

Quo operi coronam imposuit Sculptor,

Dum sacrum simulacrum coronavit.

Nimirum, Cæli Augusta Terras dispiciens,

Regia semper munera

Optantibus dona; ignavis ingerit, ingratis obtrudit.

K 5

Nemi-

Neminem relictura miserum, nisi qui esse velit.
 Dubitas ? Statuam do testem.
 Ante hanc nemo vacuus rogavit :
 Ne Turca quidem,

SANCTUS
JOANNES BAPTISTA
 VIRGINIS EX CONSOBRINA NEPOS,

PRAECONIUM.

Jam Numen aderit.
 Adest jam Numinis Praeco,
Hoc Pracone,

Nemo major, nemo minor.

Prophetarum postremus, Martyrum primus,
 Solis Lucifer, Luciferi Vesper,
 Messiae magnitudinem ex sua imagine expressit.
 Immò Messiae Mystes, & Christi Christus,
 Mundi lustratorem lustrali aquâ sancivit,
 Ambigente Jordane, lavaret, an lavaretur,
 Nobilis fluvius, cœlesti Eridano minime invidus.
 Nam ille in Cœlum translatus, huic Cœlum delatum;

Hem quantus : at quantulus fuit ?

Tantam sanctitatem ad nihilum redegit,
 Cum se *Neminem* dixit,

Tantoque se diminuens quanto cœlitus auctior
 Cum Omnipotentia certavit.

Hic ne vinceretur, augmentem vicit, se minuendo;

Illa ut vinceret, imminutum fecit augendo.

Adde, hoc Pracone

Nemo taciturnior, nemo vocalior.

Vix conceptus, silentium Patri indixit,

Vix formatus, Deum hospitem nutibus excepit,

Vix utero egressus, solitudinem ingressus,

Hirtus, jejunos, vigil,

Cum Angelis Angelus, Mutus cum Mutis vivens,

Quod

Quod loqueretur, tacendo didicit;
 Nemo diutius infans fuit; nemo altius fatuus;
 In deserto disertus,
 Et jam nihil nisi vox,
 Rudes instruxit, avios reduxit,
 Peccantes increpuit; Reges interrui,
 Trunco etiam capite clamosus,
 Vivum se Morti approbavit;
 Et ad Mortuos vitæ Præco descendit,
 At at, procumbito Viator;
 Præco filuit, Messias adest.

JESUS CHRISTUS
 DEI, AC VIRGINIS FILIUS.

M E T A.

Sistimur ô tandem tibi Clementissime Assertor.
 Sacri Voluminis Alpha & Omega:
 Non longius vagaturi, te contacto.
 Quò enim procedat qui te accedit, ultimam rerum Metam?
Tu aviti Generis Meta:
 Matris annos in Proavis numeraturus,
 Trium & sexaginta Patriarcharum Stemma claudis,
 Omnium nobilissimum, quia notissimum.
 Nam Patrii Stipites reliqui,
 Quâ commendantur vetustate cariosi,
 Simul eduntur, & exeduntur.
 Tu antiquorum antiquissimus, novissimorum novissimus,
 Majoribus major, posterior posteris;
 Sevisti nobilitatem tuam, & messuisti:
 Verè tuam, quia à te fluxit, in te rediit,
Tu divinorum Operum Meta:
 Cœlesti satù mortalia cœlesticus nectens,
 Ex Deo Homo, ex Virguncula Deus,
 Quod unum de erat universitati miraculum, explevisti.
Tu temporum Meta:
 Summo Solsitio, nocte mediâ, anno extremo natus;
 Solis

Solis fugam, umbrarum incrementa, anni lapsum, inhibuisti;

Et geminus verè Janus,
Antiqui noviq; Sæculi intercalaris Spectator,
Pacem, uti terminales Férias. Orbi indulxisti

Tu Dignitatum Meta:

Quâ in Stabulo contacta Purpurati Astronomi retrocessere,
Nam quis ultra Bubile illud fastus explicet,
Ubi superbix trœnum est fœnum;
O novæ Astronomix sectanei Reges;
Cæteri Præsepe inter Stellas, hi Stellas in Præsepi observarunt.

Scite igitur capitum decora ante tuos pedes projecere;
Gnari, dignitates desinere ubi incipiunt.

Tu Mosaica legis Meta,

Durissima jura circumcisis circumcidisti,
Et inamœna Synagogæ spatia metasti,
Lapideo illo gladio pro limitaneo lapide, infixæ,

Tu Sapientia Meta:

Pharisaicam Templi Exedram duodennis evertisti.
Nam te audito, qui omnia docebant, nihil se scire didicerunt:

Et infante Magistro, se noverunt Infantes.

Tu infernæ potentia Meta:

Spectante Solitudine cum Lucifero congressus,
Avidum esuriendo strangulasti;
Et incestam illam naturam, æternæ flammæ custodem,
Malarum Vestalium supplicio de rupe impellens,
Hesperum fecisti ex Lueifero.

Tu Peccati Meta:

Jordanem intrando abluens, ut aliorum sordes elueret,
Herculeæ instar columnæ, fluctibus demersus,
Undarum & scelerum cursum progredi vetuisti,

Tu Votorum Meta.

Patrium orbem benemerendo discurras,
Faugato sæpius pede, nunquam manu,
Supplicia à supplicibus avertisti,

Tu Mortis Meta,

Arboris ejusdem paxillo, quo Moïs Adamum transfixerat,
Æqua talione Mortem confixisti:

Quæ

Quæ funestissimo exacto stadio,
Ad eundem stipitem unde mota fuerat, stetit :
At Adamo altero absorpto, priorem vomuit.

In Gloriosa Meta.

Aeneos Orci postes cruenta dextera eluctatus,
Gemei terra sub terras Patriarcharum Populum,
Ab tartareis ignibus ad Emphyreos evexisti.
Relictisq; in Monte vestigiis, quæ insisteremus,
Tam faciles ad te aditus pandis, ut volare sit velle,
Te igitur Beatissimam omnium rerum Metam,
Ex destinato allequutus; exacti operis curam fisco :
Hoc uno rectum, quod ad te pervenit.
Is enim erat, qui à te decerrat.
Hic festivo celeusmate Stationem occupans
Foliorum carbasa complico,
Et pro anchora, ementum calamus figo,
Anno tuo 1643.

